

Konfederacija slovenskih sindikatov
Sindikati Koroške
Za ljudi in Slovenijo

Konvencija št. 135

KONVENCIJA
O VARSTVU IN OLAJŠAVAH ZA PREDSTAVNIKE DELAVCEV V PODJETJIH

Generalna konferenca Mednarodne organizacije dela,

ki jo je v Ženevi sklical Administrativni svet Mednarodnega urada za delo in je začela 56. zasedanje 2. junija 1971:

je upoštevala določbe konvencije o pravicah do organiziranja in kolektivnega pogajanja 1949, s katerimi je predvideno varstvo delavcev pred anti-sindikalno diskriminacijo pri zaposlovanju,

je menila, da bi bilo zaželeno te določbe dopolniti, kar zadeva predstavnike delavcev,

in odločila, da sprejme nekatere predloge o varstvu in olajšavah za predstavnike delavcev v podjetju, kar je bilo na dnevnem redu zasedanja pod 5. točko,

ter sklenila, da te predloge oblikuje kot mednarodno konvencijo,

in je zato 23. junija 1971 sprejela konvencijo o varstvu in olajšavah za predstavnike delavcev v podjetju, 1971:

1. člen

Predstavniki delavcev v podjetju morajo biti učinkovito zavarovani pred vsakim postopkom, ki bi bil zanje škodljiv, kamor spada tudi odpuščanje zaradi njihovega statusa ali aktivnosti kot predstavnikov delavcev ali zaradi članstva v sindikatu ali zaradi udeležbe v sindikalnih aktivnostih, če ravnajo v skladu z veljavnimi zakoni, kolektivnimi pogodbami ali drugimi skupno dogovorjenimi sporazumi.

2. člen

1. Predstavniki delavcev v podjetju imajo ustrezne olajšave, da bi lahko hitro in učinkovito opravljali svoje funkcije.

2. V zvezi s tem je treba upoštevati značilnosti sistema odnosov v industriji posamezne države ter potrebe, velikost in možnosti zadevnega podjetja.

3. Olajšave ne bodo zmanjšale učinkovitosti poslovanja podjetja.

3. člen

V tej konvenciji označuje izraz »delavski predstavniki« tiste, ki imajo takšen status po državnih zakonih ali v praksi, ne glede nato:

a) ali so sindikalni predstavniki oz. predstavniki, ki so jih imenovali ali izvolili sindikati ali njihovi člani;

b) ali so izvoljeni predstavniki oz. predstavniki, ki so jih svobodno izvolili delavci podjetja v skladu z državnimi zakoni ali predpisi ali kolektivnimi pogodbami in njihove funkcije ne zajemajo dejavnosti, ki so priznane kot izključna pravica sindikatov v ustrezni državi.

4. člen

Državni zakoni ali predpisi, kolektivne pogodbe, arbitražne odločbe ali sodbe lahko opredelijo tip ali tipe delavskih predstavnikov, ki so upravičeni do varstva in olajšav po tej konvenciji.

5. člen

Kadar so v istem podjetju sindikalni predstavniki in izvoljeni predstavniki, je treba ukreniti vse potrebno, da se izvoljeni predstavniki ne izkoristijo za ogrožanje položaja zainteresiranih sindikatov ali njihovih predstavnikov, pač pa da se spodbudi sodelovanje med izvoljenimi predstavniki in zainteresiranimi sindikati ter njihovimi predstavniki glede vseh ustreznih vprašanj.

6. člen

Uporaba te konvencije se lahko zagotovi z državnimi zakoni ali predpisi ali kolektivnimi pogodbami ali kako drugače v skladu z državno prakso.

7. člen

Obvestila o ratifikaciji te konvencije se pošljejo v registracijo generalnemu direktorju Mednarodnega urada za delo.

8. člen

1. Ta konvencija je obvezna samo za tiste članice Mednarodne organizacije dela, katerih ratifikacije je registriral generalni direktor.

2. Konvencija začne veljati 12 mesecev po dnevu, ko je generalni direktor registriral ratifikacije najmanj dveh članic.

3. Za posamezno članico začne veljati ta konvencija 12 mesecev po dnevu, ko je bila registrirana njena ratifikacija.

9. člen

1. Članica, ki je ratificirala to konvencijo, jo lahko odpove najprej po desetih letih od dneva, ko je prvič začela veljati, in sicer z aktom, ki ga pošlje v registracijo generalnemu direktorju Mednarodnega urada za delo. Odpoved začne veljati po enem letu od dneva njene registracije.

2. Ta konvencija vsako članico, ki jo je ratificirala in v enem letu po desetletnem obdobju iz prejšnjega odstavka ni uveljavila pravice do odpovedi iz tega člena, zavezuje za naslednje desetletno obdobje, pod pogoji, ki jih določa ta člen.

10. člen

1. Generalni direktor Mednarodnega urada za delo obvesti vse članice Mednarodne organizacije dela o registraciji vseh ratifikacij in odpovedi, ki so mu jih poslale članice organizacije.

2. Ko generalni direktor obvesti članice organizacije o registraciji druge ratifikacije, ki mu je bila poslana, opozori članice tudi na dan, ko začne konvencija veljati.

11. člen

Generalni direktor Mednarodnega urada za delo pošlje smiselno 102. členu Ustanovne listine Združenih narodov, generalnemu sekretarju Združenih narodov v registracijo popolne podatke o vseh ratifikacijah in odpovedih, ki jih je registriral v skladu s prejšnjimi členi.

12. člen

Administrativni svet Mednarodnega urada za delo predloži po potrebi Generalni konferenci poročilo o uporabi te konvencije in prouči, ali je umestno na dnevni red konference uvrstiti njeno celotno ali delno revizijo.

13. člen

1. Če konferenca sprejme novo konvencijo, s katero se v celoti ali delno revidira ta konvencija in če z novo konvencijo ni drugače določeno:

a) povzroči ratifikacija nove konvencije po članici ne glede na 9. člen te konvencije ipso iure njeno takojšnjo odpoved, če in ko začne veljati nova konvencija;

b) od dneva uveljavitve nove konvencije ta konvencija članicam ni več odprta za ratifikacijo.

2. V vsakem primeru velja ta konvencija še naprej v svoji sedanji obliki in vsebini za tiste članice, ki so jo ratificirale, niso pa ratificirale konvencije, ki jo revidira.

14. člen

Angleško in francosko besedilo te konvencije sta enako veljavna.

To besedilo je istovetno besedilu konvencije, ki jo je po predpisih sprejela generalna konferenca Mednarodne organizacije dela na 56. zasedanju v Ženevi, ki se je končalo 23. junija 1971.